

ИЗДАНИЕ
1876
1876

Въ старо врѣмя Българе-ти сж имали го-
лѣмъ расправъ съ вѣсточъ тж Римс. Имперіѣ.
Тѣ ся повдигнали отъ Восточны-ты страны
на Европъ, та ся запряли за нѣколко врѣмя
отвѣдъ Дунава, и оттамъ нападали на Имперіѣ
тж. Въ онова врѣмя жителе-ти на Имперіѣ
не сж имали ниго сѣнкъ отъ добродѣтели-ты
на древни-ты Римляни. Богатство-то, кое то тѣ-
хни-ти предшѣственици были струпали отъ всн-
чкый свѣтъ въ Римъ, и кое то послѣ ся прѣне-
сло въ Цариградъ, ги разслабило; тѣ ся
прѣдали на распуеъ, покварили нѣравы-ты си
и достигнали до высокъ стѣпень въ разврата;
никакво благородно чюство вече не было о-
стало въ тѣхъ; всякой гядалъ за себе си ни-
кой не марилъ за обще-то добро; войска-та сж
ся предавали на откупъ всякому. Тогава людіе
отъ вснчкы-ты покорены народы и отъ много
другы, които за злато продавали свои-ты услу-
гы на Имперіѣ-тж, достигнали въ неж до
прѣвы-ты чинове и достоинства, рокачвали си
и до прѣстола, зачто то лѣтъ-тъ камъ него
былъ отворенъ за ксякаго, кой то знаялъ съ
нѣкакъвъ начинъ да усвои войска-та. Ако и да
въсходили по нѣкога на Императорскый прѣ-
столь мжѣе съ умъ и силъ, обаче тѣ за мал-
ко врѣмя не могли да искоренять зло-то, а